

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
СЕРТИФИЦИРАНА СИСТЕМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА КАЧИСТВОТО ISO 9001:2008

1051 СОФИЯ, УЛ "ТРИАДИЦА" № 2, ТЕЛ: 8119 443, ФАКС: 988 44 05, WWW.MOSP.GOVERNMENT.BG

Изх. № 02-35

.....10.03.2014.....

до

Г-ЖА КОРНЕЛИЯ НИНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
На Ваш № 453-08-16 от 21.02.2014 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО НИНОВА,

В отговор на писмо под горния номер относно Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда (№ 454-01-28), внесен от г-н Волен Сидеров и група народни представители, приложено Ви предоставяме съвместно становище на Министерството на труда и социалната политика и Министерството на финансите.

Приложение: съгласно текста

ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР:

СВЕТЛАНА ДЯНКОВА

СТАНОВИЩЕ

на Министерството на труда и социалната политика
и Министерството на финансите

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда (№ 454-01-28), внесен от г-н Волен Сидеров и група народни представители на 20.02.2014 г.

Министерството на труда и социалната политика и Министерството на финансите не подкрепят предложението Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда (№ 454-01-28), внесен от г-н Волен Сидеров и група народни представители на 20.02.2014 г.

От една страна предложените редакции на разпоредбите на т. 1 и 2 на чл. 244 от Кодекса не предлагат точна и ясна уредба, което води до правна несигурност.

От друга страна, приемането на такава уредба, според нас, не е съобразено с обществено-икономическото развитие на страната и с изискванията за фискална стабилност и консолидация. Повишаването на минималната работна заплата в страната следва да отчита обективните критерии за икономическото развитие и конюнктура. Ако минималната работна заплата е установена на необосновано високо равнище, то това би могло да има негативно влияние най-вече върху нискоквалифицираните работници, поради тяхната ниска производителност, както и да направи трудно устройването на работа на уязвимите групи лица. Не намираме логика в мотива, че повишаването на минималната заплата до средната такава за страните членки от ЕС ще настърчи производителността на труда. На практика всички показатели, които измерват нивото на доходите у нас спрямо средното за ЕС, като БВП на глава от населението по паритет на покупателна способност /ППС/, БВП на един зает по ППС, компенсация на наетите в добавената стойност, както и нивото на минималната работна заплата подреждат страната ни на последно място по равнище на доходите. Така ниското ниво на доходите се свързва с ниското ниво на производителността на труда. Едно необосновано повишаване на нивото на заплащане, без съответния ръст на производителността, ще влоши сериозно конкурентоспособността на икономиката.

Предложението за обвързване на минималната заплата в България в размер не по-малък от средния за ЕС не е релевантно, предвид голямата диференциация на размерите на минималната заплата по страни. От пакета документи не става ясно какво се има предвид под „средна минимална работна заплата за държавите от Европейския съюз“. Не е прецизирано дали се има предвид почасова или месечна минимална ставка. Липсва информация в кои страни от ЕС има въведено нормативно обвързване на минималното възнаграждение за страната със средната за ЕС минимална работна заплата.

Един по-обективен критерий за актуализация на минималната заплата, който би отчел и специфичните особености на отделните страни, е обвързването на динамиката на минималната заплата с тази на средната работна заплата за страната, който да гарантира достигането и поддържането на средното за ЕС съотношение между двата показателя.

Във връзка с финансовите аспекти на законопроекта считаме, че в мотивите към законопроекта следва да се съдържа изискуемото от чл. 28, ал. 2 от Закона за нормативните актове. В тази връзка отбелязваме, че изложената в последния абзац от мотивите към законопроекта информация не би могла да се приеме като такава, отговаряща на изискванията на визираната разпоредба. Нещо повече, посочва се, че средствата за реализиране на изменението на Кодекса на труда може да се намерят чрез преструктуриране на държавния бюджет, преразглеждане на концесии, въвеждане на по-високи корпоративни данъци, както и на данък лукс, но според нас това изменение освен в бюджетния сектор ще засегне и разходите за труд на работодателите от частния сектор, а в мотивите липсва оценка на ефекта върху частния сектор. Според нас мотивите към законопроекта не дават отговор на изключително важните, предвид предлаганите промени, въпроси за финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба, и за очакваните финансови резултати от нейното прилагане както за частния, така и за публичния сектор.

Приблизителните оценки показват, че вследствие на хипотетичното въвеждане на минимална работна заплата определена по подобен начин тя ще обхване около 90 – 95 на сто от заетите в страната. Това ще доведе до драматични диспропорции и компрометиране на нормалните съотношения и параметри в системите на заплащане въобще. Ще премахне почти изцяло стимулите за трудова реализация и принос в крайния резултат за по-голямата част от наетите. Ще направи неприложими досегашните системи на материално стимулиране и ще обезсмисли значението на минималната работна заплата като минимален стандарт с едновременно проявление на икономическата и социалната си роли според досегашните ни представи и практика. Допълнителните средства, необходими за въвеждането на тази минимална работна заплата за всички заети ще са от порядъка на една трета от БВП и това неминуемо ще доведе до остри макроикономически дисбаланси.

ПЕТЪР ЧОБАНОВ

МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ

ХАСАН АДЕМОВ

МИНИСТЪР НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

